

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I Bemærkningerne til det af Ministeriet i afvigte Rigsdagssamling fremsatte Lovforslag om en Deling af det kongelige Teater i et Skuespilhus og et Operahus er det nærmere begrundet, hvorfor Ministeriet maa anse det for i høj Grad ønskeligt, at der sker en Adskillelse mellem de hidtil i fuldstændigt lokalt og administrativt Fællesskab drevne dramatiske Kunstarter: Skuespil, Opera og Ballet.

Ministeriet gjorde ved det nævnte Forslag et Forsøg paa — samtidig med at den lokale Adskillelse gennemførtes — at opretholde Statsdrift af alle tre Kunstarter under et i afgørende Grad begrænset administrativt Fællesskab, idet man søgte Rigsdagens Tilslutning til at lade det af Staten erhvervede Casinoteater ombygge og indrette til Brug udelukkende for Opera og Ballet, medens samtidig det nuværende Teater paa Kongens Nytorv beholdtes Skuespillet.

Dette Forslag vandt ikke Rigsdagens Tilslutning, lige saa lidt som der ved Rigsdagssamlingens Slutning forelaa nogen anden af begge Rigsdagens Ting vedtaget Løsning af det foreliggende Spørgsmaal.

Naar Ministeriet nu i Henhold til Lov af 15. December 1916, der kræver den gældende Teaterlov forelagt til Revision inden Udgangen af indeværende Aar, paa ny skal bringe denne Sag under Lovgivningsmagtens Overvejelser, maa man principielt fastholde Ønskeligheden af Kunstarternes Adskillelse, et Standpunkt, som man formener at maatte indtage, uanset om der tilvejebringes endnu en Scene for alle tre Kunstarter i direkte Forbindelse med Scenen paa Kongens Nytorv (Dobbeltsceneplanen).

Naar hertil kommer, dels at Gennemførelsen af den sidstnævnte Plan vil kræve en meget betydelig Udgift for Statskassen, idet den neppe vil kunne realiseres for en mindre Sum end ca. 8 000 000 Kr., dels at de aarlige Statstilskud under Statsdrift af alle tre Kunstarter — selv med to Scener — vil blive væsentlig større end Statens hidtidige Bidrag til Teatret, ser Ministeriet ikke rettere end, at en Udskillelse af Operaen og Balletten til kommunal eller privat Drift med Statstilskud er den i det Hele forsvarligste Løsning af det foreliggende

Spørgsmaal, og man kan navnlig ikke tillægge det nogen afgørende Vægt, naar der til Forsvar for Fællesdriftens Opretholdelse peges paa de Bidrag til en rigere og fyldigere Fremstilling, som de tre Kunstarter gensidig vil kunne yde hinanden, selv om man ikke er blind for den Betydning, som en saadan gensidig Støtte i adskillige Tilfælde vil kunne have.

Med Hensyn til nærværende Lovforslags enkelte Paragraffer skal Ministeriet bemærke følgende:

Til §§ 1 og 2.

Den i § 1 angivne Begrænsning af den gældende Teaterlovs Gyldighed er et Led i de Ændringer i den bestaaende Ordning, som den ved Lov af 15. December 1916 paabudte Revision efter Ministeriets Forslag bør medføre, og maa som saadant optages i Loven.

Da Afviklingen af Opera og Ballet ikke blot kræver et meget betydeligt Forarbejde til Afgørelse af, hvad der skal forblive ved Scenen paa Kongens Nytorv, og hvad der kan overgaa til Benyttelse ved kommunal og privat Drift, men tillige vil nødvendiggøre en indgaaende Ordning af det afgaaende Personales Forhold til Teatret og Alderdomsforsørgelsesfonden, vil Tidspunktet for den endelige Afvikling ikke kunne sættes tidligere end Udgangen af Teateråret 1920—21, idet der navnlig ogsaa bør gives det afgaaende Personale en rundelig Frist til at søge Erstatning for det Erhverv, som Teatret hidtil har ydet det. Indtil det nævnte Tidspunkt bør da den nugældende Ordning af Statens Forhold til Teatret formentlig opretholdes, hvad bl. a. vil have til Følge, at det betydelige Underskud, som er uundgaeligt, saalænge alle tre Kunstarter skal drives paa en Scene, maa i Henhold til Teaterlovens § 6 dækkes ved Laan af Statskassen.

Ved Afviklingen vil der i ret betydeligt Omfang kunne blive Tale om Dispositioner over Statsejendom, ligesom det afgaaende Personales Krav overfor Alderdomsfonden vil kunne medføre Forpligtelser for Statskassen. Den Dispositions-hjemmel, der i saa Henseende eventuelt